

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 19.838 van 3 december 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 augustus 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Jinack nabij de Gambiaanse hoofdstad Banjul. U wilde middelbare school lopen in een gerenommeerd privaat college van Banjul, maar uw ouders konden het hoge schoolgeld niet betalen. U ging geregeld met vrienden naar het strand aan de toeristische kust van Kololi en Senegambia. Omstreeks 2001 ontmoette u er Jos, een toerist van Nederlandse nationaliteit. Hij bracht u naar zijn kamer en vertelde u dat hij homosexueel was. Hij vroeg u sex te hebben tegen betaling. U weigerde en zei hem dat u niet van die aard was en dat het tegen uw moslimgeloof inging. Uw vrienden Amadou en Ibou moedigden u aan om net als zij geld te verdienen door sex te hebben met toeristen en daarmee ondermeer jullie schoolgeld te betalen. U besloot hun voorbeeld te volgen en had sex met Jos in zijn toeristenverblijf. U vervolgde deze relatie met Jos toen hij een tweede en derde maal voor enkele weken op verlof kwam naar Gambia. Met het geld dat Jos u gaf kon u uw schoolgeld betalen en drie jaren lager onderwijs in voornoemd college afmaken. . In 2004 leerde u op het strand van Senegambia John kennen, eveneens een Nederlandse toerist en homosexueel. In ruil voor sex met hem op uw

studio in Kerr Sering, betaalde u geld om de huur te betalen, een wagen te kopen om als taxi te gebruiken, trommels te kopen voor uw muziekgroep en in uw levensonderhoud te voorzien. John kwam twee maal per jaar op verlof in Gambia en tijdens die periodes zagen jullie elkaar. U trok op met John, die ook al eens bij u bleef slapen. U hield uw homoseksuele handelingen geheim en probeerde voorzichtig te zijn, omdat dit niet aanvaard wordt in Gambia en zelfs strafbaar is volgens de wet (14 jaar gevangenis) en de sharia. U begon zich zorgen te maken, toen mensen uit uw buurt u ervan verdachten een homoseksuele relatie te hebben met John omdat u vaak samen was met hem. U ontkende de geruchten en hield vol dat John een gewone vriend was. Toen uw broer en zus u vertelden dat uw vader had bedreigd u te zullen doden nadat hij geruchten had opgevangen over uw homoseksuele relatie met John, dook u in december 2007 onder bij een vriend in Bakau. U weet niet hoe uw vader de geruchten vernam, maar u vreest hem omdat uw gedrag zijn eer raakt. U vreest ook vervolgd te worden door de overheid, zeker nu de Gambiaanse president recent verklaarde dat homoseksuelen in Gambia dienen gedood te worden. U besloot Gambia te verlaten met de hulp van een Nigeriaanse smokkelaar, die tegen betaling zorgde voor een u onbekend paspoort. Op 22 maart 2008 reisde u per vliegtuig vanuit Banjul naar België, samen met de smokkelaar. U vroeg op 26 maart 2008 asiel aan.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…) U verklaarde uw land te hebben verlaten uit vrees voor vervolging als homoseksueel door uw vader en de overheid, vanaf het moment dat geruchten de ronde deden dat u een geheime homoseksuele relatie had met een Nederlandse toerist. U verklaarde terecht dat homoseksualiteit in Gambia niet wordt getolereerd omwille van sociaal-religieuze bezwaren en dat het bovendien wettelijk strafbaar is (zie informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en werd opgenomen in het administratief dossier). Uit uw relaas blijkt echter dat u niet homoseksueel van aard bent, zoals u zelf verklaarde (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en 8). U verklaarde sex te hebben gehad met twee verschillende Nederlandse homoseksuele toeristen, maar enkel omdat u daarmee veel geld verdiende en u zodoende in staat was om het schoolgeld te betalen van een gerenommeerde middelbare school in Banjul, de huur van uw woonst, een taxi en muziektrommen (CGVS, p. 3, 4 en 5). U weigerde aanvankelijk sex te hebben met voornoemde mannen, omdat het tegen uw overtuiging als moslim is en wettelijk strafbaar is (CGVS, p. 4), maar u besloot het toch te doen omwille van het geld en nadat twee vrienden u hierin aanmoedigden (p. 4). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u alternatieven had om een inkomen te verwerven; u haalde met name aan dat u geld verdiende door met de taxi te rijden en djembé te spelen in een muziekgroep (CGVS, p. 3). Uit wat voorafgaat, dient besloten te worden dat uw ingeroepen problemen geen betrekking hebben op uw seksuele geaardheid, maar wel op homoseksuele handelingen omwille van louter economische motieven en persoonlijk opportunisme. Er

mag van u redelijkerwijze verwacht worden dat u het risico op persoonlijke vervolging, wegens een mogelijke perceptie van homoseksualiteit door uw omgeving en de overheid, zou wegnemen of uitsluiten door dergelijke handelingen niet meer te stellen. Het volharden in risicovol en illegaal gedrag om louter economische en opportunistische redenen, kan in casu een beroep op internationale bescherming niet verrechtvaardigen. U heeft geenszins aangetoond dat het hebben van (homo)sexuele betrekkingen met mannelijke toeristen de enige mogelijke optie voor u was. Daarbij dient benadrukt te worden dat u niet op heterdaad werd betrapt en dat er geen ernstige aanwijzingen waren maar enkel vermoedens en geruchten betreffende uw relatie met een Nederlandse toerist (CGVS, p. 7 en 8). Er zijn geen ernstige aanwijzingen dat u gezocht werd en dreigde vervolgd te worden. U vernam enkel via uw broer en zus dat uw vader geruchten had opgevangen en dat hij u dreigde te doden (DGVS, p. 7 en 8). U hebt nooit problemen gekend met de overheid (p. 6 en 8). Er kan besloten worden dat u uw land op voorbarige wijze verlaten hebt.

De door u ingeroepen asielmotieven zijn in casu onvoldoende ernstig en aannemelijk om een reëel risico in uw hoofde op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming te kunnen verrechtvaardigen. Er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Gambia waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een dergelijk risico.

Het identiteitsdocument dat u neerlegde, met name een geboortecertificaat (met nr. 627728, afgeleverd te Banjul op 16 april 2005), doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen en overwegingen omdat zij enkel verwijst naar uw identiteit, die niet betwist wordt. U legde verder geen documenten voor die een controle van uw feitenrelaas en beweerde reisweg zouden kunnen mogelijk maken.”

3.2. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 52 en 48/3 *juncto* 62 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Hij tracht de motivering van de bestreden beslissing te weerleggen door te stellen dat zijn vrees voor vervolging voortvloeit uit het feit dat hij gecatalogeerd wordt als homoseksueel, waardoor hij tot deze sociale groep behoort. Verzoeker merkt op dat het daarbij niet noodzakelijk is dat hij ook effectief één van de kenmerken vertoont, doch dat het volstaat dat de vervolgende instantie hem dit toeschrijft, overeenkomstig §5 van voormeld artikel 48/3. Verzoeker betoogt dat uit de door hem weergegeven feiten duidelijk blijkt dat hij door zijn omgeving als homoseksueel wordt bestempeld, terwijl hij dit nochtans steeds heeft ontkend. Dat redelijkerwijs kan verwacht worden dat het risico op vervolging zou verdwijnen indien hij geen homoseksuele handelingen meer zou verrichten is volgens verzoeker niet realistisch gezien het kwaad reeds geschied is.

Hij voert aan dat hem moeilijk kan verweten worden dat hij door het volgen van een degelijke opleiding zijn kansen op de arbeidsmarkt wilde vergroten, waardoor hij zich nooit meer in dergelijke situatie zou moeten bevinden. Verzoeker argumenteert verder dat hij er onnoemelijk lang over zou doen om het nodige geld voor de opleiding die hij wilde volgen te verzamelen indien hij gebruik zou maken van de aangegeven alternatieven om aan geld te komen.

Verzoeker stelt dat hij niet kon voorzien dat de feiten aan het licht zouden komen en dat zijn omgeving bepaalde conclusies zouden trekken, waardoor zijn leven zou bedreigd worden aangezien hij bij aanvang van de seksuele relaties nog zeer jong was.

Hij betoogt dat het niet van belang is of hij als dan niet een beoordelingsfout gemaakt heeft, doch dat het feit dat hij zich in een situatie bevindt waarin zijn leven op ernstige wijze bedreigd wordt, als doorslaggevend dient te worden beschouwd.

Verzoeker wijst erop dat indien de vervolging uitgaat van particulieren, een kandidaat-vluchteling in eerste instantie nationale bescherming dient in te roepen alvorens een erkenning mogelijk is. *In casu* zou verzoekers vader hem via zijn kinderen - verzoekers broer en zus - in kennis hebben gesteld van het feit dat hij de geruchten geloofde en hem zou vermoorden. Verzoeker acht de bestreden beslissing volkomen onduidelijk waar deze stelt *“U vernam enkel via uw broer en zus dat uw vader geruchten had opgevangen en dat hij u dreigde te doden”*. Verzoeker betoogt dat van hem niet kan verwacht worden dat hij zou

wachten tot zijn vader de dreigementen effectief kwam uitvoeren en stelt dat hij niet bij zijn nationale overheid terecht kon met deze problemen, gezien het algemeen bekend is dat homoseksuelen in Gambia bestraft worden met een gevangenisstraf van veertien jaar en de president van oordeel is dat homoseksuelen dienen opgehangen te worden. Dit wordt door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) beaamd in de bestreden beslissing. De overheid zou volgens verzoeker al snel in kennis worden gesteld van het feit dat hij wettelijk strafbare feiten zou gepleegd hebben aangezien het nieuws zich als een lopend vuurtje in zijn dorp verspreidde en er verschillende politieagenten woonachtig zijn in zijn directe omgeving. Daardoor zou verzoeker niet alleen het risico lopen dat zijn vader hem vindt, maar tevens dat hij door zijn nationale overheid zal vervolgd worden. Uit het voorgaande blijkt volgens verzoeker dat hij voldoet aan de elementen van het begrip "vluchteling", zoals gedefinieerd in artikel 1, A, 1° van het Vluchtelingenverdrag, gezien hij zich buiten zijn land van herkomst bevindt, een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van het behoren tot een sociale groep en de bescherming van zijn land van herkomst niet kan over wil invoeren.

3.3. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden (RvS 2 maart 2007, nr. 168.403; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Verzoeker geeft niet aan op welke wijze artikel 52 van de voormelde wet van 15 december 1980 door de bestreden beslissing zou geschonden zijn, zodat dit onderdeel van het middel niet dienstig wordt aangevoerd.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852).

Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt aangaande zijn reisweg, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt voor zijn geloofwaardigheid.

De bestreden beslissing merkt terecht op dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij niet homoseksueel van aard is aangezien hij seks had met twee mannelijke toeristen omdat hij hiermee instemde teneinde veel geld te verdienen om een opleiding te kunnen volgen aan een gerenommeerde school; huur, een taxi en muziekinstrumenten te kunnen betalen. Verzoeker verklaarde tevens uitdrukkelijk dat hij geen homoseksueel is (administratief dossier, stuk 3, p. 5), hetgeen in het verzoekschrift niet betwist wordt.

Dat hem niet kan verweten worden dat hij geld trachtte te verzamelen om een degelijke opleiding te betalen overtuigt geenszins daar hij zich wel degelijk bewust was van de risico's van zijn daden gezien hij in eerste instantie weigerde omwille van de sociaal-religieuze gevaren en het illegale karakter van deze activiteiten. Zijn argument dat hij de gevolgen van zijn feiten niet kon voorzien, gelet op zijn jonge leeftijd, kan om dezelfde reden niet worden volgehouden.

Bovendien baseert verzoeker zijn vrees louter op geruchten, wat hij ook uitdrukkelijk vermeldt tijdens het gehoor op het CGVS (*Ibid.*, p. 7). Hij werd nooit op heterdaad betrapt en heeft de geruchten steeds ontkend. Verweerder merkt terecht op dat uit verzoekers verklaringen niet blijkt dat zijn vader hem rechtstreeks zou bedreigd hebben. Verzoeker vernam slechts van zijn broer en zus dat zijn vader de geruchten had opgevangen en dreigde hem te doden (*Ibid.*, p. 6). Nadat hij dit in december 2007 vernam is hij verhuisd naar een vriend in Bakau, waar hij nog tot maart 2008 verbleef alvorens Gambia te verlaten. Uit verzoekers verklaringen kan niet worden afgeleid dat zijn vader in deze periode enige poging zou hebben ondernomen om

verzoeker te vinden met het oog op uitvoeren van de vermeende dreigementen, noch dat verzoeker zich zou hebben geïnformeerd over de concrete plannen van zijn vader. Hij verklaarde tevens dat hij nooit problemen heeft gehad met de Gambiaanse overheid (*Ibid.*, p. 8). Derhalve zijn er onvoldoende ernstige aanwijzingen om aan te nemen dat verzoeker actueel gezocht en vervolgd zou worden.

Bovenstaande vaststellingen in acht genomen, kon de bestreden beslissing terecht besluiten dat verzoekers voorgehouden problemen niet voortvloeien uit zijn seksuele geaardheid maar wel uit een mogelijke verdenking van homoseksuele handelingen omwille van louter economische motieven en persoonlijk opportunisme. Het volharden in risicovol en illegaal gedrag omwille van louter economische motieven en persoonlijk opportunisme kan een beroep op internationale bescherming echter niet rechtvaardigen.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij omwille van zijn beweerde activiteiten in de negatieve belangstelling zou staan van de Gambiaanse autoriteiten.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Het enig middel is ongegrond.

4.1. Verzoeker vraagt hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

4.2. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op geen ander element dan deze ten grondslag aan zijn asielrelaas. Blijkens het administratief dossier kunnen in hoofde van verzoeker geen elementen worden ontwaard die wijzen op het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 bij terugkeer naar Gambia. Derhalve kan hem, in acht genomen dat hij niet aannemelijk maakt dat hij in de negatieve belangstelling zou staan van de Gambiaanse autoriteiten (zie sub 3.3), de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 3 december 2008 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.